

برازجان

سرزین آفتاب بامدادان

(پژوهش و نظریه‌ی نام‌ناختی)

دکتر عبدالرسول خیراندیش

هیات علمی دانشگاه شیراز

انتشارات آبادویم

۱۳۹۳

سرشناسه: خیراندیش، عبدالرسول، ۱۳۳۶
 عنوان و نام پدیدآور: برازجان، سرزمین آفتاب یامدادان: پژوهش و نظریه‌ی
 نام‌شناختی / عبدالرسول خیراندیش.
 مشخصات نشر: تهران: آبادبوم، ۱۳۹۳ شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۲۴-۹-۲
 مشخصات ظاهری: تعداد صفحه: ۱۵۲
 وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
 موضوع: نام‌های جغرافیایی - ایران - برازجان - ریشه‌شناسی
 ردیف‌نگاری کنگره: ۱۳۹۲ ۹۲۷۵ DSR
 ردیف‌نگاری دیوبی: ۹۵۵/۶۴۳۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۳۰۹۳۸

انتشارات آبادبوم

برازجان سرزمین آفتاب یامدادان

نویسنده: عبدالرسول خیراندیش

اجرای گرافیکی طرح‌ها: افشنین آریافر

طرح جلد: حمید مازیار

قیمت: ۱۰/۰۰۰ تومان

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۳

لیتوگرافی، چاپ و صحافی:

واژه پرداز اندیشه - چاپ اندیشه ۶۳-۶ ۷۷۱۴۵۰

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۲۴-۹-۲

فهرست مطالب

۱۳	دیباچه
۱۹	فصل اول: مقدمه
۱۹	علم شناخت نام‌های جغرافیایی
۲۲	گسترده‌ی جغرافیایی زبان پهلوی جنوبی
۲۳	کلیدوازه‌های «منطقه برازجان»، «روستای برازجان» و «شهر برازجان»
۲۴	آشنایی کوتاه با موقعیت جغرافیایی برازجان دشتستان
۲۷	برازجان در تقسیمات کشوری
۲۸	نگاهی گذرا به تقسیمات تاریخ برازجان
۳۰	یک نکته‌ی قابل توجه در جغرافیای تاریخی برازجان
۳۱	فصل دوم: نظرات درباره‌ی مأخذ و معنای نام برازجان
۳۲	دیدگاه‌ها و آراء درباره‌ی نام برازجان
۳۸	تحقیقات استاد فراشبندی و دیگر محققان
۴۴	یک استنتاج
۴۷	فصل سوم: شواهد ادبی، تاریخی و جغرافیایی در مورد نام برازجان
۴۷	ضبط نام برازجان
۵۰	هفت مکان جغرافیایی با نام برازجان
۶۱	نام برازجان در کتبیه‌ی شاپور سکانشاه؟
۶۷	فصل چهارم: تجزیه و تحلیل نام برازجان

۶۷	برز.....
۷۲	براز.....
۷۴	براز به عنوان نام و لقبی پرافتخار.....
۷۵	شهربراز.....
۷۵	برازه پدر مهرنرسی.....
۷۷	برازه حکیم و خاطره‌ی تاریخی مردم برازجان.....
۸۰	براز در اعلام جغرافیایی قدیم.....
۸۱	واژه‌های برز و براز در فرهنگنامه‌ها.....
۸۳	نظر دکتر باستانی پاریزی درباره‌ی واژه‌ی «برز».....
۸۵	نظر پیگولوسکایا درباره‌ی واژه‌های «برز» و «برزان».....
۸۷	پسوند مکان‌ساز «جان».....
۸۹	فصل پنجم: معنای نام برازجان.....
۸۹	برزئیتی در اوستا.....
۹۳	برز و براز در بیان بلندی و روشنایی.....
۹۹	بلندی‌های آفتابگیر بامدادان جلگه‌ی برازجان.....
۱۰۰	«براز» در مفهوم جای برازنده‌ی سکونت.....
۱۰۵	فصل ششم: نام برازجان در طول تاریخ.....
۱۰۶	تموکا / تاووکه.....
۱۰۸	اردشیر بابکان و دو برادر به نام‌های برز و براز (برزآذر).....
۱۱۱	برازجان در دو منبع مهم سده‌های نخستین اسلامی.....
۱۱۴	برازجان روستایی در عصر میانه‌ی تاریخ ایران.....
۱۱۵	برازجان فاریاب و برازجان کنونی.....
۱۱۹	سخن پایانی.....
۱۲۱	نمایه‌ی نام‌ها.....
۱۳۳	کتابنامه.....
۱۳۹	طرحها و تصاویر رنگی.....

فهرست عناوین جزئی

کجکاوی انسان در مورد نام‌های جغرافیایی.....	۱۹
علاقمندی انسان‌ها به سرزمین خویش.....	۲۰
منشاء فرهنگی نام‌ها.....	۲۱
توپونومی علم شناخت نام‌های جغرافیایی	۲۱
فیلولوژی علم لغت	۲۲
زبان پهلوی ساسانی	۲۳
ریشه‌یابی لغت برازجان از پهلوی اشکانی و اوستایی	۲۳
روستای برازجان	۲۳
منطقه و جلگه‌ی برازجان	۲۴
شهر برازجان	۲۴
برازجان دشتستان	۲۵
برازجان قدیم و جدید	۲۵
موقعیت بلندی‌ها در زمین سیلاپ گیر برازجان	۲۶
سایه روش‌های بامدادان برازجان	۲۶
قصبه‌ی برازجان	۲۷
برازجان دوره‌ی باستانی	۲۸
برازجان پیش از تاریخ	۲۸
برازجان ایلامی و هخامنشی	۲۸
برازجان دوره‌ی اشکانی و ساسانی	۲۹
برازجان دوره‌ی اسلامی.....	۲۹

۲۹	برآز جان جدید
۲۹	برآز جان فاریاب
۳۰	برآز جان کنونی
۳۰	قدمت، استمرار و اصالت نام برآز جان
۳۲	بهتر از جان
۳۲	بهروز جان
۳۳	برآزه حکیم
۳۳	بر+از+جان
۳۳	بر+از+گاه
۳۴	بزرگان
۳۴	بازار گاه
۳۵	براز ک
۳۵	درخشنان
۳۶	گرازدان
۳۷	نقد واژه‌ی «گرازدان»
۳۸	بررسی و نظر علیراد فراشبندی
۴۰	بررسی و نظر حیدر عرفان
۴۱	بررسی و نظر سروش اتابک‌زاده
۴۱	بررسی و نظر محمد جواد فخرایی
۴۳	بررسی و نظر اسماعیل شهر سبزی
۴۳	بررسی و نظر دکتر سید جعفر حمیدی
۴۴	بررسی و نظر دکتر هیبت‌الله مالکی
۴۷	برآز جان در لغت نامه
۴۸	برآز گون
۴۸	برآز جون
۴۹	صورت نوشتاری برآز جان در زبان‌های اروپایی
۵۱	برآز جان دشتستان

برازجان مرو	۵۱
برازجان بوانات	۵۲
برازجان شیراز	۵۳
برازجان اوز	۵۶
برازجان فیروزآباد	۵۸
برازجان خان زنیان	۶۰
جان برازان	۶۱
«براز» یا «وراز» در کتیبه‌ی شاهپور سکانشاه	۶۴
نظر دکتر فرخ حاجیانی	۶۵
اهمیت کتیبه‌ی شاهپور سکانشاه برای نام برازجان	۶۶
«برز» و «براز»	۶۷
«برز» صفتی برای آب و آتش	۶۸
«برز» و «بالا»	۶۸
«برز» به عنوان صفت	۷۰
«برز» به عنوان اسم	۷۰
البرز	۷۲
«براز» به معنای بلندی	۷۲
«براز» به معنای اقامت	۷۳
«براز» در لقب مرزبانان	۷۴
ایرانشهروراز	۷۵
«شهربراز»، سردار پرآوازه‌ی ساسانی	۷۵
«برازه» پدر «مهرنرسی»	۷۶
«برازه» و «برازجان»	۷۶
آتشکده‌ی «دادین» و برازجان	۷۷
تداوی نام برازجان	۷۷
اردشیر و برازه حکیم	۷۸
جغرافیای تاریخی برازجان و ماجراهی برازه حکیم	۷۸

گزارش ابن بلخی از سرگذشت «برازه»	۸۰
برازالروز	۸۰
طایفه‌ای به نام «براز»	۸۱
برهان قاطع	۸۲
لغتname دهخدا	۸۲
برزکوه	۸۳
قوم «بارز»	۸۴
«بارزان» و «برازی»	۸۴
«برzman» و «برزماهن»	۸۵
برزان	۸۵
«برزان» به معنای بزرگان شاهی	۸۶
براز شاپور	۸۷
«آن» در بیان نسبت و جمع	۸۷
«جان» در لغت فارسی	۸۸
هرابرزیتی	۹۰
بلندبالا	۹۳
برزی	۹۳
برازدادن	۹۳
بل لز	۹۴
«بام» و «بامدادان»	۹۴
میترائیسم	۹۵
خراسان	۹۶
نساء	۹۷
خورنگان	۹۹
محله‌ی قلعه	۹۹
تبه‌ی قلعه	۱۰۰
شکل‌گیری برآزجان جدید	۱۰۱

۱۰۳.....	کلات و کهن دژ
۱۰۳.....	مقبره‌های خورشیدی
۱۰۶.....	کاخ‌های هخامنشیان در دشتستان
۱۰۷.....	توّج
۱۰۷.....	تموکای رن میسن
۱۰۸.....	«تل خندق» و «تب گورو»
۱۱۰.....	مانه
۱۱۰.....	برزآتور
۱۱۲.....	اشکال العالم
۱۱۲.....	تذکره‌ی شاه زندو
۱۱۴.....	«بارگاهی»، «زیارت» و «زیراه»
۱۱۵.....	امیر هداب
۱۱۶.....	زنگنه
۱۱۶.....	میرمهنا
۱۱۶.....	برازجان فاریاب
۱۱۷.....	برازجان بخس

دیباچه

پژوهش درباره‌ی نام «برازجان» اگر چه کاری طولانی بود، اما هیچگاه از آن احساس خستگی نکردم. علاقمندی به زادگاه و مردم اصیل و شریف آن هر چند برای من انگیزه‌ای قوی بوده است، اما پیش و پیش از آن، این احساس الهام‌بخش که درباره‌ی گوشه‌ای از تاریخ و فرهنگ پر افتخار ایران کهنسال جستجو می‌کنم در من شور و شوقی فراوان ایجاد می‌کرد. بر همین اساس و نیز با عنایت به تمامیتی که همان تاریخ و تمدن ایرانی است، به جستجو درباره‌ی نام برازجان پرداخته‌ام. نتیجه آنکه واژه‌ی برازجان و آنچه را که مربوط به آن یافته‌ام، به سان گوهری است از گنجینه‌ی ادب، فرهنگ، تاریخ و تمدن این ملت بزرگ.

برای این منظور طی سالیان متعددی پرداختن به این پژوهش (از سال ۱۳۷۲هش)، شیوه‌های گوناگون بررسی، اعم از کتابخانه‌ای، مصاحبه‌ای و میدانی را به کار بسته‌ام و نیز از راهنمایی‌ها و کمک‌های استادان بسیار بهره برده‌ام. استادان ارجمند علیمراد فراشبندی، شاپور‌شهری، به ویژه دکتر هیبت‌الله مالکی، کربلایی کرم کوهستانی (کوهی برازجانی)، دکتر فرح حاجیانی، دکتر محمود دستغیب بهشتی، دکتر جمشید صداقت‌کیش، دکتر باستانی پاریزی، خانم فاطمه بیگم روح‌الامینی، خانم دکتر آفرین توکلی، آقای حجه‌الله ساروئیه، آقای رضا زارع، دکتر سیروس نصرالله‌زاده، دکتر علیرضا عسکری چاوردی، آقای علاء‌الدین کراماتی، آقای محمدرضا برازجانی، دکتر مریم شیپری، مجتبی تبریزی‌نا و شاید کسانی دیگر که

نامشان را به خاطر ندارم مرا مرهون لطف خویش ساخته و از دانش و همکاری خود بهره‌مند ساخته‌اند؛ از همه‌ی آنان سپاسگزاری می‌کنم. این پژوهش در قدم اول در مورد لغت برآزجان و ریشه‌ی آن («برز» و «براز») است که به صورت نام آبادی‌های متعدد و نیز به صورت اسم و صفت در بسیاری از لغات فارسی میانه (پهلوی) و فارسی جدید (دری) وارد شده است. اما در نهایت به عنوان مورد بررسی (Case Study) شهر برآزجان مرکز «دشتستان» در کانون پژوهش قرار گرفته است.

هر چند در ابتدا انجام پژوهشی کم حجم را در نظر داشتم اما حاصل تلاش طولانی، این مبحث را پر دامنه کرد و در عمل پژوهش درباره‌ی نام برآزجان را مبدل به یکی از پژوهش‌های تفصیلی درباره‌ی یک نام جغرافیایی در مجموعه‌ی تحقیقات ایرانی ساخت.

پرداختن به معنای نام برآزجان در ابتدا فقط برایم از این رو اهمیت داشت که در نگارش تاریخ برآزجان به کار آید. در نتیجه نکته‌ی خاصی بیش از آنچه که در کتاب‌ها منعکس شده بود را مدنظر نداشتم. اما دو نکته کم کم را به پرسشی علمی در این باره کشاند. اول آنکه تعداد و نوع نظرات در این باره را بسیار فراوان دیدم که خود موجب سردرگمی همگان می‌شد. دوم آنکه اندیشه و جستجو درباره‌ی آغاز تاریخ برآزجان، موجب شد طبیعت و جغرافیای آن را مورد توجه دقیق قرار دهم. به این منظور مکان‌های جغرافیایی با نام برآزجان را که تاکنون به صورت شهر در نیامده‌اند، مورد بررسی قرار دادم. به این منظور «برآزجان بوانات» و سپس «برآزجان اوز» را دیدم؛ بلندی این مکان‌ها نسبت به محیط اطراف موجب شد این نکته را فرضیه‌ای برای رسیدن به نتیجه مدد نظر داشته باشم. بدین جهت بجز مکتوبات، موقعیت جغرافیایی و طبیعی «برآزجان دشتستان» را مورد بررسی مکرر قرار دادم. تجربه‌ی سال‌ها زندگی و به سر بردن در کوچه‌ها و محلات شهر تا کوهستان و نخلستان

پیرامون آن سرانجام مرا بدین نتیجه رساند که بلندی مکان اولیه‌ی بنای شهر و موقعیت آن در قبال طلوع آفتاب، کلید درک این مطلب است. پژوهش‌های لغتشناسی در تاریخ و ادبیات فارسی و دست یافتن به شواهد بیشتر نیز مکمل این پژوهش‌ها شد. یافتن چند مکان دیگر با نام برازجان و بررسی آنها نیز نشان داد که قرار گرفتن در اولین روشنایی بامداد اساس این نام گذاری بوده است. پژوهش‌های مردم‌شناسی بخصوص در استان‌های فارس و کرمان نیز راهگشای بسیاری از مباحث تحقیق شد که تفصیل آن را در متن کتاب ملاحظه خواهید کرد. نتیجه آنکه برازجان به معنای زمینی است که به دلیل بلندی به نسبت زمین‌های اطراف و موقعیت طلوع خورشید در یک محل، اولین جایی است که در روشنایی صبح قرار می‌گیرد. بدین لحاظ هم زیبا و درخشان است و هم برازنده‌ی سکونت مردمان. این نظریه‌ای است که در این پژوهش بدان رسیده‌ام. هر چند باب پژوهش بیشتر هیچ گاه بسته نیست، اما سیر مطالب در این کتاب و نتایجی که به دست آمده چنین است:

واژه‌ی «برازجان» اکنون برای شش مکان جغرافیایی در ایران به کار می‌رود که معروف‌ترین آنها برازجان در دشتستان، از شهرهای استان بوشهر است. این نام که به احتمال در منابع قدیم و از جمله در کتبیه‌ی شاپور سکان شاه، شاهزاده‌ی ساسانی در کاخ تجر تخت جمشید هم ذکر شده، متعلق به زبان پهلوی است و محققان زبان‌های باستانی ایرانی آن را از لغت اوستایی «برزئیتی» می‌دانند. سپس به صورت «برز» و «براز» وارد زبان پهلوی و ادبیات زرتشتی شده است. همچنین علاوه بر نام مکان‌ها، به صورت پیشوند برای نام اشخاص یا به صورت صفت هم کاربرد یافته است. اکنون در استان کرمان همچنان واژه‌های «برز» و «براز» به معنای بلندی و روشنایی، میان مردم کاربرد دارد. اما لغت «برازجان» که اسم مکان است، براساس این تحقیق، ریشه در یک فرهنگ بسیار قدیمی دارد

که گذرن‌های بسیار، هم آن را به صورت‌های گوناگون درآورده و هم آنکه تا حدودی ارتباط معنایی اولیه و ثانویه‌ی آن را پنهان ساخته است. براساس این تحقیق، پرازجان به معنای جای بلند است، اما منظور هر نوع بلندی یا داشتن بیشترین بلندی نیست، بلکه زمینی که به نسبت محیط اطراف خود در یک مکان، اولین اشعه‌ی آفتاب صبحگاهی را دریافت کند، «پرازجان» نامیده می‌شود. چنانکه نام «البرز» و در اوستایی «هرابرزیتی» یا در پهلوی «هربروز» به همین معناست: جای بلندی که اولین آفتاب صبحگاهی را دارد و درخشان دیده می‌شود و به دلیل روشنایی، گرما و به طور کلی باز بودن، در معرض دید قرار دارد و درنتیجه برای سکونت مناسب دانسته می‌شود. بدین جهت پرازجان به عنوان اسم مکان، دامنه‌ی معنایی از یک مکان طبیعی تا سکونتگاه انسانی را دارد. به همین جهت است که در لغت‌نامه‌های فارسی، پراز به معنای بلندی و روشنایی و پرازنده‌گی معنا شده است. بستر جغرافیایی و سیر تاریخی نام پرازجان دشتستان، از دیگر مباحث این کتاب به شمار می‌آید.

اکنون که آخرین تصحیحات و اضافات کتاب را انجام می‌دهم، نمی‌توانم اندوه عمیق خود را در فقدان برادرم، مرحوم دکتر ابراهیم خیراندیش، به دلیل ارتباطی که با این کتاب داشتند، ابراز ندارم. نظر به علاقه‌ای که ایشان به تاریخ، فرهنگ و مردم پرازجان داشتند، همواره مشتاق و مشوق انجام این پژوهش بودند؛ نگارش مقدماتی کتاب را نیز مطالعه کردند و پیشنهادات و نظرات خود را ارائه دادند. اما متأسفانه در اواخر بهار ۱۳۹۲ش که این پژوهش مراحل پایانی خود را می‌گذراند، پس از یک دوره بیماری، جان به جان‌آفرین سپرده شد. با هزار افسوس اکنون که این کتاب عرضه می‌شود رخ در نقاب خاک کشیده‌اند. بسیار آرزومند بودم، آن اندازه فرصت می‌یافتد که برداشتن این گام کوچک

در خدمت به مردم شریف برازجان را شاهد باشند. حال که آن عزیز به سرای دیگر سفر کرده‌اند، این کتاب را به روح بلند و قلب مهربان ایشان تقدیم می‌نمایم. روحش شاد و یادش گرامی باد.

عبدالرسول خیراندیش

تابستان ۱۳۹۲

شیراز